

L'ESTEL

de Mallorca

ANTIC S'ARENAL DE MALLORCA

EL DIARI DELS MALLORQUINS

ANY XV. NÚMERO 338

1 DE MAIG DE 1996

PREU: 200 PTS

anys lleials a Mallorca

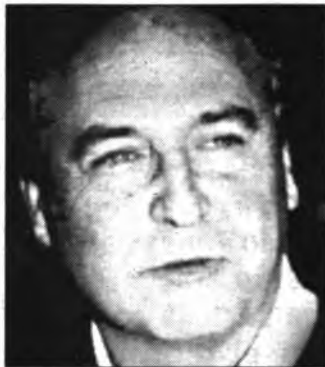
"Goliat" Nigorra, President del Banc de Crèdit Balear, tocat per Hisenda en una inspecció

"Goliat" Nigorra.

Segell d'entrada al Registre.

"David" Gamundí.

Carta de "David" Gamundí a Hisenda sol·licitant aclarir casos i coses de la inspecció a Miquel Nigorra Oliver, president d'Es Crèdit (pàgines centrals)

Serra Ferrer, víctima d'una agressió racista a Sevilla

Llorenç Serra Ferrer, exentrenador del Mallorca i actual entrenador del Betis, devora Carles Rexach i Johan Cruyff, entrenadors del F.C. Barcelona. (Foto EMD)

L'incident va passar a l'aeroport de Sevilla dissabte dia 6 d'abril, entre un policia municipal i el pobler, actual entrenador del Betis, Llorenç Serra Ferrer, el qual havia anat a recollir a l'aeroport la seva esposa. El que en circumstàncies normals no hauria passat d'esser una simple infracció per aparcar malament el cotxe es va convertir en una agressió racista quan el policia sevillà va considerar un insult i una provocació unes paraules que Serra Ferrer va dir en mallorquí a la seva esposa. Llorenç Serra va esser detingut i va passar quatre hores dins el calabós municipal acompanyat de dos xoriços. El popular entrenador mallorquí ha dit al respecte: **Ha estat una experiència humiliant, que de veritat voldria oblidar. Jo no sé el que volia aquest senyor; diu que el vaig insultar en mallorquí i és mentida. Per a mi es va produir una clara situació d'abús de poder, ho tenc molt clar. Inclús hi ha testimonis que van veure com aquest agent (de nom Esteban) va mantenir en tot moment una actitud xulesca** (UH 9.IV.96). El policia andalús va justificar la seva actuació racista i xenòfoba dient que: **El señor Serra Ferrer, en mallorquí o en catalán, le dijo a su familia que yo no era más tonto porque no entrenaba** (D16 9.IV.96). Cal recordar que no és la primera vegada que mallorquins destacats són víctimes d'agressions racistes a Sevilla per parlar en mallorquí. Recordem que l'any 1992, durant la inauguració del pavelló de Balears a l'Expo-92, l'aleshores president de Balears, Gabriel Cañellas, fou insultat i siulat per dir unes paraules en mallorquí. Sobra dir com són de terriblement perilloses aquestes agressions racistes perquè poden tenir un efecte *boomerang* i aquesta violència es pot retornar contra els andalusos residents a Mallorca que com Nicolás López, director del "coro rociero" de Palma, no aturen en el seu afany colonitzador i de convertir Mallorca en una província andalusa. J.S. Ω

SUMARI

- 2 Foc i Fum
- 3 L'esperit republicà
- 4 L'antifranquisme
- 6 Cartes al director
- 8 Mahatma Gandhi
- 9 Espanya, mal negoci
- 10 Valencians
- 11 Ball de bot
- 20 Literatura
- 21 Carn capolada
- 23 Cuina de na Tonina
- 23 Galeria de fantasmes
- 24 Xafarderies
- 27 Gloses

Especial dedicat a les barriades de Santa Catalina, i es Fortí, de Ciutat. Si vos ha agradat, telefonau al 26 50 05 i el vos enviarem cada quinze dies.

Com cada any, el segon diumenge de Pasqua, la gent de Badia i altres urbanitzacions de la costa arenalera peregrinaren a sa Torre. Anaren a missa a la bella església-catedral i llavors es menjaren les darreres panades en bon amor i companyonia.

Fins el 15 de maig estarà oberta a Sa Llonja l'exposició "Aproximació a l'avantguarda a Mallorca", coordinada per la secció d'Arts Plàstiques i Exposicions de la Conselleria de Cultura del Govern Balear, amb pintures del grup Tago, Es Deu des Teix, Bes, Ensenya i, Criada, Taller Lluàtic, Espai Obert i Termo Nuclears. A la fotografia, d'esquerra a dreta, la comissària de l'exposició, Maria-Josep Coromines, el director general de Cultura, Ramon M. Servalls, i el conseller de Cultura, Bartomeu Rotger, el dia de la inauguració el passat 28 de març.

N'Aina-Maria Tejeiro, de Galícia, va obrir ara fa quatre anys un gabinet d'estètica a Santa Catalina.

Fa denou anys que na Catalina Torrents, de sa Pobla, va obrir la botiga de modes Torrents al carrer Comte de Barcelona, a Santa Catalina.

Fa dos mesos que n'Aurèlia Naturana s'ha fet càrrec el Bar Meriendas, al passeig Mallorca, a prop del quarter de la Policia Nacional.

N'Antoni Dalmau regenta des de fa dotze anys el Taller Dalmau (feina de torn i fresa), que va obrir son pare, en Biel Dalmau, ara fa cinquanta anys. El seu oncle Joan tenia una ebenisteria i el seu oncle Josep un taller de reparació de motos. La família Dalmau feia molta de vasa devers Santa Catalina.

En Tomeu Comes regenta des de fa deu anys la fusteria Garlag, a Santa Catalina. Són pare va obrir aquesta fusteria fa una cinquantena d'anys.

Fa un mes que na Margalida Aínés Pons, de Maria de la Salut, ha obert un Centre d'Estètica al carrer Comte de Barcelona, a Santa Catalina.

N'Antoni Muñoz, de Barcelona, fa un any i mig que ha obert una sex-shop a devora la plaça Madrid, a Ciutat.

En Jaume Antich fa un any que va obrir un despatx d'òptica al carrer Fàbrica, just davant l'ambulatori de Santa Catalina.

Continuen tots els dilluns les tertúlies del Consolat de Sóller. A la fotografia de la setmana passada, quan es va tractar del tema de les sectes, hi podem veure na Margalida Sampol, de l'Església Evangèlica de Santa Catalina, en Jaume Simonet, del Lobby per la Independència i col·laborador habitual de L'Estel, en Carmel Pomar, president dels Comerciants del carrer de Sant Miquel, en Carles Ricci, exdiputat molt qüestionat pels milions del Túnel de Sóller, i en Jaume Santandreu, de l'Església Catòlica i director d'El Refugi. Unes tertúlies que són ben interessants i que serien ben agradables si no hi anassin tantes marujas i manolos (la majoria mallorquins) que parlen en foraster perquè no n'hi ha més de fetes.

LA IMPLANTACIÓ DE LA MÀFIA A MALLORCA

Mafiosos que saben viure amagats

Tant a Mallorca com a altres parts, la màfia té un origen remot. Referent al suport popular del que gaudien el bandolers i pirates, aquest era degut al fet que eren considerats per moltes persones benefactors públics, i això feia que moltes persones no dubtassin a l'hora de col·laborar amb ells.

Segons paraules de l'escriptor sicilià, Leonardo Sciascia, especialista en el tema: "El seu poder començà en el segle passat, quan s'aboliren els drets feudals, els latifundistes i els seus administradors, conservaren, mitjançant la força, un total domini de les seves possessions i també sobre els jornalers i missatges que hi treballaven. Quan la seguretat en els camps fou confiada a un cos privat de guardes rurals, els mafiosos feren que la seva gent acaparàs tots els càrrecs, consolidant d'aquesta manera el poder de l'organització. En la segona meitat del segle denou, mentre els senyors vivien còmodament a les ciutats, els administradors que estaven a les terres aconseguiren el poder i es varen anar apropiant dels latifundis. És clar que eren tots mafiosos" (El Dia, 16-12-1989).

Així i tot, la primera presència de la màfia, com a tal, a Mallorca, no és detecta fins a l'any 1962, quan un parell de membres del grup mafiós que capitanejava el gànster internacional Lucky Luciano, varen ésser detinguts, mentre tractaven de trobar refugi de la policia dels Estats Units que els cercava per tot arreu. Els mafiosos varen ésser localitzats als hotels Son Vida i Bahia Palace, després d'una llarga investigació policial als fitxers del "Negociado de Hospedería".

Amb el temps, Natali Rimi es va convertir en el més famós per-

sonatge mafiós dels qui han escollit Mallorca com a refugi. Rimi va aconseguir estar refugiat a Mallorca durant vuit anys, amagant la seva identitat amb documentació falsa, duia una vida sense contratemps efectuant transaccions immobiliàries i inversions econòmiques en negocis turístics. Molts altres delinqüents perseguits per la justícia han aconseguit despistar-la utilitzant el nostre territori, a vegades amb col·laboració de gent del país, han planificat importants fets delictius que en el seu dia tingueren ressonància internacional.

La màfia té des de fa molts anys importants interessos a les Balears i Pitiüses, i no utilitza les illes només com a refugi, sinó que crea relacions amb la màfia indígena.

Fins i tot el jutge italià Giovane Falcone, assassinat per la màfia, assenyalà en una ocasió que doblers italians de dubtosa procedència i d'origen mafiós s'havien invertit en immobles a les illes (DM 11-3-1990).

La perillositat de la màfia resideix en el seu paral·lelisme amb la societat civil. No és tracta només d'homes amagats. Té també una imatge pública, de domini. Actua a les presons, palaus de justícia, ports i aeroports. També, i sobretot, a l'agricultura, fent sentir el seu pes a l'hora en què s'han de prendre decisions importants, a la indústria, al comerç, i fins i tot en el món de la cultura. Ens trobam davant el que Miquel Segura anomena en un article (UH 6-9-1992) la "força desconeguda". Escrigué Segura que "la força desconeguda" mou els fils del cardell amb l'única intenció d'embullar-lo un poc més cada dia. Pere Gri

FORAST ERADES

Carlos Dávila (ABC): Que no se le pida al Rey sólo un testimonio silente. Don Juan Carlos puede ofrecer su versión de hasta dónde puede llegar el "cambio de Estado" que el simpático nuevo secretario general de Convergencia, Pere Esteve, ha requerido como condición "sine qua non" para apoyar la investidura de Aznar.

ΩΩΩ

Jesús Gil: Soy feliz siendo fascista.

ΩΩΩ

Pedro de Silva: La negociación de Aznar con los nacionalistas empieza a dar páncico. (...) La mención a Quebec no significa que Pujol aspire de momento a la independencia. Lo que importa es el momento elegido: una piedra movediza que de cuando en cuando amenaza soltarse del estado, y todos han de poner su esfuerzo en sujetarla.

ΩΩΩ

Antonio García-Trevijano: El fantasma del Quebec toca en el "chateau" de la Generalitat las gaitas independentistas del bello río San Lorenzo. Delicadas y moderadas en oídos de Pujol, su estridencia empuja a danzar el ritmo frenético y violento de los movimientos de liberación. (...) Pero el momento de la sardana es delicado y su compás, moderado. Las cabriolas del fantasma quebequés de Pujol, desconsiderado y extremista, agitan en un mal sueño Cataluña y en una pesadilla a España.

ΩΩΩ

José Antonio Sánchez (ABC): Frente a la demagogia de los que anteponen un modelo tipo "Quebec" canadiense, Aznar responde garantizando una España solida.

ΩΩΩ

Eduardo Haro Tecglen (El País): No creo que la forma sea crear nuevos jefes de Gobierno en fragmentos del territorio federalizante. Arcaizante. ¿Vamos a volver a los señores feudales?